

استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی

و

افشای اختیاری اطلاعات

✍️ رحیم بنایی قدیم

مقدمه

گزارشگری مالی اجباری و افشای اختیاری، دو امکان افشای شرکتی هستند که به وسیله آنها مدیران اطلاعات محرمانه را به بازارهای سرمایه ارائه می‌کنند و اثر این کار را می‌توان در تغییرات قیمت سهام و نقدینگی دید؛ بدین ترتیب که مدیران از افشای اختیاری به عنوان ابزار جایگزین برای گزارشگری اجباری استفاده می‌کنند. اگرچه این دو مجرای افشا به طور جدایی‌ناپذیری با هم در ارتباط هستند، ماهیت دقیق این ارتباط به درستی درک نشده است (Balakrishnan et al., 2012).

راهبرد افشای اختیاری شرکت، نقش مهمی در کاهش نبود تقارن اطلاعات بین مدیران و سرمایه‌گذاران خارجی ایفا می‌کند؛ زیرا نبود تقارن اطلاعاتی ممکن است موجب ارزشگذاری اشتباه شرکت شده و انگیزه‌ای برای تصحیح ارزشگذاری اشتباه از طریق افشای بیشتر اطلاعات ایجاد کند (پورحیدری و حسین‌پور، ۱۳۹۱). افشای اختیاری، افشای اطلاعاتی فراتر از تعهدهای قانونی است که به وسیله نهادهای قانونگذار تدوین شده است. افشای اطلاعات، فرایند تهیه اطلاعات از شرکت گزارشگر به بازارهای مالی است. شرکت‌هایی که به طور داوطلبانه اطلاعاتی را افشا می‌کنند- اطلاعاتی که به وسیله مراجع قانونگذار، اجباری برای ارائه آنها وجود ندارد- برای شکل دادن انتظارهای مشارکت‌کنندگان بازار تلاش می‌کنند و از این رو به واسطه افشای اطلاعات اضافی، از شرایط معامله با این اشخاص نفع می‌برند (Madhani, 2009).

مفهوم مرزهای فیزیکی (از دید اقتصادی) به تدریج در فضای رقابتی حاضر و جهانی شدن اقتصاد، کمرنگ‌تر شده و همگن بودن و مقایسه‌پذیری اطلاعات کشورها از اهمیت بیشتری برخوردار شده‌اند. اینجاست که لزوم قبول و به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بیش از پیش احساس می‌شود، زیرا استانداردها نیز همسو با تغییرات محیط تجارت و رقابت در جهان، دچار تغییر و تحول می‌شوند و تأکید بر برخی مفاهیم (برای مثال، مفهوم مربوط بودن) و اصول (برای مثال، اصل بهای تمام‌شده) دچار شدت و ضعف می‌شوند؛ بدین ترتیب، کشورها با فشارهای چندسویه از سوی نهادهای بین‌المللی و از همه مهمتر فشار از سوی ذینفعان به سمت قبول استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی و تدوین استانداردهای ملی با تأکید بر رویکرد مبتنی بر اصول (مفهوم)، سوق داده می‌شوند.

استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، سبب ارائه اطلاعات مالی صحیح‌تر، جامع و به‌موقع می‌شود که این خود باعث ارزشیابی آگاهانه‌ای از بازارهای سرمایه و موجب کاهش ریسک برای سرمایه‌گذاران می‌شود (Ball, 2010). پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، مبادله بین دو نقطه جهان را آسان می‌کند، موجب رشد سرمایه‌گذاری و موجب بین‌المللی شدن و جهانی شدن بازار شده و می‌تواند تبادل فرهنگی ایجاد کند و حتی می‌تواند واژه‌های یکسان و زبان یکسان را بین اهالی حرفه حسابداری و سرمایه‌گذاران ایجاد کند که از مزایای پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی هستند. نپذیرفتن استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی منجر به نداشتن دسترسی واحدهای اقتصادی به بازارهای جهانی، کاهش رقابت‌پذیری و نیز بی‌میلی سرمایه‌گذاران به سرمایه‌گذاری شده و مانعی برای توسعه کشورها محسوب می‌شود (خستویی، ۱۳۹۰).

نتایج پژوهشها نشان می‌دهد شرکت‌هایی که برای اولین بار اقدام به به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی کرده‌اند، افزایش چشمگیری را در ارزش و نقدینگی بازار خود تجربه کرده‌اند (Daske et al., 2008). به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی باعث افزایش کیفیت گزارشگری مالی (Barth & Clinch, 2007)، همبستگی مقادیر حسابداری؛ ارزش شرکت و رابطه بازدهی و ارزش بازار شرکتها (Christensen et al., 2007)، افزایش قدرت تصمیم‌گیری از سوی استفاده‌کنندگان اطلاعات (Smith, 2008)، افزایش حجم معاملات سهام شرکتها و افزایش قابلیت مقایسه خواهد شد. ارتقای کیفیت گزارشگری و صرفه‌جویی در زمان به‌عنوان فرصتها و استفاده از ارزشهای منصفانه، شرایط نامشابه اقتصادی و سیاسی و رعایت نشدن منافع همه گروههای ذینفع به‌عنوان چالشهای استانداردهای بین‌المللی حسابداری، از دیگر موارد مطرح هستند (فروغی و اشرفی، ۱۳۸۸).

هزینه و منافع افشای اختیاری اطلاعات

اگر هزینه‌های خصوصی یک قلم کالا از هزینه‌های اجتماعی آن کمتر شود، در بازار آزاد مقدار بسیار زیادی از این نوع کالا تولید می‌شود که در چنین حالتی بازار با مازاد تولید روبه‌رو خواهد شد. اگر منافع خصوصی یک قلم کالا از منافع اجتماعی آن کمتر شود، این نوع کالا به مقدار بسیار اندک تولید شده و بازار با کسر تولید این نوع کالا روبه‌رو خواهد شد (پارسیان، ۱۳۹۰). در مورد افشای اختیاری، مدیران چنین افشاهایی را زمانی انجام می‌دهند که منافع حاصل از آن بیش از هزینه‌های آن باشد. برای مثال، تصمیم‌های افشای اختیاری مدیران براساس میزان تأثیرگذاری چنین افشاهایی بر هزینه سرمایه، ریسک و کاهش نبود اطمینان در خصوص دورنمای آینده شرکت، صورت می‌پذیرد؛ چرا که کیفیت افشای اختیاری به‌صورت مستقیم یا غیرمستقیم از طریق تأثیر بر هزینه حقوق صاحبان سهام و جریانهای نقدی، ارزش شرکت را تحت تأثیر قرار می‌دهد (پورحیدری و حسین‌پور، ۱۳۹۱).

افشای اختیاری
افشای اطلاعاتی فراتر از
تعهدهای قانونی است که
به‌وسیله نهادهای قانونگذار
تدوین شده است

می‌دهد و هزینه سرمایه، برای اوراق بهاداری که فاصله بین قیمت خرید و فروش آنها زیاد باشد، بیشتر خواهد بود. دوم، افشای بیشتر، ریسک برآورد شده از طرف سرمایه‌گذار از بازده دارایی و توزیع حقوق پرداختی را کاهش می‌دهد؛ زیرا سرمایه‌گذاران براساس میزان اطلاعات دریافتی در مورد شرکت، میزان بازدهی اوراق بهادار را تخمین می‌زنند (Botosan & Plumle, 2002).

افشای اختیاری براساس استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی

افشای اختیاری اطلاعات، سازوکار غیرمستقیمی است که به وسیله آن استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی منافی را برای بازارهای سرمایه ایجاد می‌کند. مدیران به طور معمول از افشای اختیاری به عنوان جایگزینی برای گزارشگری اجباری استفاده کرده و بدین وسیله اطلاعات محرمانه مربوط به عملکرد شرکت را به سرمایه‌گذاران انتقال می‌دهند. نتایج پژوهشها نشان می‌دهد احتمال و تکرار انتشار پیش‌بینی‌های مدیریتی در شرکت‌هایی که از استانداردهای بین‌المللی برای گزارشگری مالی استفاده می‌کنند، نسبت به دیگر شرکتها بیشتر است و به دنبال پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، پیش‌بینی‌های مدیریتی نسبت به کشورهایی که در آنها تفاوت بین استانداردهای داخلی و استانداردهای بین‌المللی و همچنین دخالت قانونی نیز بیشتر می‌باشد، افزایش یافته است (Balakrishnan et al., 2012).

پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، سبب افزایش افشای اطلاعات مالی بیشتر و کاهش ریسک برای سرمایه‌گذاران شده و در نتیجه سرمایه‌گذاران کوچک می‌توانند با سرمایه‌گذاران حرفه‌ای بهتر رقابت کنند؛ زیرا احتمال کمتری وجود دارد که سرمایه‌گذاران کوچکتر اطلاعات مالی را از محلی غیر از صورتهای مالی دریافت کنند. در اثر افشای بیشتر اطلاعات، هزینه پردازش اطلاعات مالی برای سرمایه‌گذاران کاهش یافته و هزینه کمتر پردازش اطلاعات مالی سبب افزایش کارایی بازار می‌شود (Ball, 2005). براساس نتایج تحقیقهای انجام شده، با پذیرش استانداردهای بین‌المللی، نقدینگی شرکتها افزایش می‌یابد؛

یکی از هزینه‌های افشای اطلاعات، هزینه مالکانه است. هزینه مالکانه بالقوه، هرگونه کاهش ممکن در جریان نقدی آتی منسوب به افشا است. به عبارت دیگر، افشای ارقام حسابداری و مالی یک شرکت می‌تواند برای رقیبان، سهامداران و یا کارمندان سودمند باشد؛ زیرا رقیبان شرکت می‌توانند با آگاهی از اطلاعات شرکت و سوءاستفاده از آن، موقعیت رقابتی شرکت را در بازار سرمایه با چالش مواجه کنند. مدیران با مقایسه هزینه مالکانه افشای اطلاعات (هزینه نگهداری اطلاعات) و کاهش پیش‌بینی شده در ارزش شرکت از طریق سرمایه‌گذاری ناشی از افشا نکردن اطلاعات، در مورد افشا نکردن (پنهان کردن) اطلاعات تصمیم می‌گیرند (خانی و میرباقری، ۱۳۹۱)؛ (Kent & Ung, 2003).

یکی دیگر از هزینه‌های افشای اطلاعات، هزینه ناشی از طرح دعوی حقوقی علیه شرکت است. دعوی حقوقی به صورت شکایت سهامداران علیه شرکتی که زیان ده باشد، ظاهر می‌شود. به عبارت دیگر، هرگاه سرمایه‌گذاران بر مبنای اطلاعات افشاشده از سوی مدیران شرکتها در بازار سرمایه متحمل زیان شوند، می‌توانند مدیران، وکلای شرکت و حسابرسان را به عملکرد نادرست متهم کنند. از این رو براساس این دیدگاه، هزینه افشای اطلاعات عبارت از احتمال در معرض دعوی حقوقی قرار گرفتن به دلیل افشای اطلاعات نادرست یا گمراه‌کننده است (Kent & Ung, 2003).

صرف نظر از هزینه افشا، مدیران با افشای اختیاری اطلاعات منافع کسب می‌کنند و شرکتها نیز به منظور کاهش نبود تقارن اطلاعاتی، هزینه تأمین سرمایه و بهبود نقدینگی سهام با افشای داوطلبانه اطلاعات در موقعیت بهتری قرار می‌گیرند. یکی از منافع حاصل از افشای اطلاعات، کاهش نبود تقارن اطلاعاتی بین شرکت سرمایه‌گذار و سرمایه‌گذاران است (Brown & Hillegeist, 2007).

یکی دیگر از منافع حاصل از افشای اطلاعات، کاهش هزینه سرمایه است. به دو روش می‌توان اثبات کرد که افشای بیشتر با تحمل هزینه سرمایه کمتر در ارتباط است. اول، افشای بیشتر اطلاعات، نقدشوندگی سهام را در بازار افزایش داده و بدین وسیله، هزینه سرمایه را از طریق کاهش هزینه انجام معامله یا افزایش تقاضا برای اوراق بهادار شرکت، کاهش

جهت‌گیری ارزش جاری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری، اثر معکوسی بر انگیزه مدیران در ارائه افشای اختیاری خواهد داشت و این اثر معکوس در صنایع مالی که دارایی و بدهیهای مالی بیشتری برای شناسایی براساس ارزشهای جاری دارند، شدیدتر خواهد بود (Ball et al., 2012b).

می‌توان پیش‌بینی کرد که براساس نقش تأییدی استانداردهای گزارشگری، سطح افشای اختیاری در صنایعی که بیشتر به‌وسیله بُعد حسابداری ارزشهای جاری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری تحت تأثیر قرار می‌گیرند، کاهش خواهد یافت. بنابراین، پیش‌بینی‌های مدیریتی با پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری نیز برای شرکتهایی که داراییها و بدهیهای خود را براساس ارزشهای جاری شناسایی می‌کنند، به‌طور چشمگیری کاهش خواهد یافت (Balakrishnan et al., 2012).

پذیرش اجباری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی و افشای اطلاعات

به‌دنبال پذیرش اجباری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی محتوای اطلاعاتی پیش‌بینی‌های سود مدیریت افزایش می‌یابد. این اثر را می‌توان در کاهش تأخیر گزارشگری، افزایش توجه تحلیلگران و افزایش سرمایه‌گذاری‌های خارجی جستجو کرد. به‌طور کلی، افشای اختیاری تمایل به پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری را افزایش می‌دهد (Landsman et al., 2012).

نتایج تحقیقها نشان می‌دهد شرکتهای باکیفیت اطلاعاتی کمتر و نبود تقارن اطلاعاتی بیشتر، واکنش مثبتی به پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی نشان داده‌اند؛ به‌طوری که بعد از پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، کیفیت اطلاعات افزایش و نبود تقارن اطلاعاتی کاهش یافته است (Wu and Zhang, 2009).

استانداردهای بین‌المللی گزارشگری، قواعد تعریف‌شده‌ای نسبت به اندازه‌گیری و شناخت داراییها و بدهیها و مزایای کارکنان و الزامهای افشای گسترده‌ای را نسبت به معاملات اشخاص وابسته، اطلاعات قسمتها و صورت جریانهای نقدی را دربرمی‌گیرد که در استانداردهای داخلی بسیاری از کشورها

به‌طوری که شرکتهای با پیش‌بینی‌های مکرر سود (افشای اختیاری)، شاهد افزایش نقدینگی بیشتری هستند (Balakrishnan et al., 2012). شرکتهایی که از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری پیروی می‌کنند، اطلاعات بیشتری را نسبت به پیش‌بینی‌های مدیریت افشا کرده و در نتیجه تعداد صفحه‌های یادداشتهای صورتهای مالی را افزایش داده و اطلاعات بیشتری را نسبت به اقلام مقایسه‌ای سالهای قبل، در گزارشهای مالی افشا می‌کنند (Yu, 2011). با این حال، برای اینکه استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی سبب ارائه اطلاعات سود با ارتباط ارزشی بیشتر و به‌موقع می‌شود، ممکن است انگیزه مدیران برای فراهم کردن اطلاعات مکمل در راستای کمک به سرمایه‌گذاران در پیش‌بینی بهتر سودهای آتی (افشای اختیاری)، کاهش پیدا کند (Balakrishnan et al., 2012).

حسابداری ارزشهای جاری و افشای اختیاری

یکی از ابعاد مهم استانداردهای بین‌المللی، حسابداری برحسب ارزشهای جاری است که می‌تواند به‌طور بالقوه اثر تأییدی تهیه صورتهای مالی براساس استانداردهای بین‌المللی را کاهش دهد و مانعی برای افشای اختیاری بیشتر باشد (Balakrishnan et al., 2012).

زمانی که ارزشهای نقدی بازار از داراییها و بدهیها در دسترس نباشد، شرکتهای برآوردهای خود را از ارزشها که شاید با ارزشهای بازار هم برابر نباشند، ارائه خواهند کرد. این امر سبب افزایش فرصتهایی برای دستکاری مدیران بوده و به نوبه خود موجب می‌شود صورتهای مالی تهیه‌شده براساس استانداردهای بین‌المللی گزارشگری، نسبت به استانداردهای داخلی از قابلیت استناد و قابلیت تأییدپذیری کمتری برخوردار شوند.

یکی از نقشهای مهم صورتهای مالی، فراهم کردن اطلاعات درخور تأیید برای سرمایه‌گذاران و تقویت اعتبار افشای اختیاری است. زمانی که اطلاعات مندرج در صورتهای مالی به‌سختی قابل تأیید می‌شوند، افشای اختیاری اعتبار خود را نزد سرمایه‌گذاران از دست می‌دهد (Balakrishnan et al., 2012). استفاده از ارزشهای جاری در بازار اوراق بهادار، موجب کاهش انتشار و افشای پیش‌بینی‌های سود مدیریت می‌شود. بنابراین،

وجود ندارند.

در نتیجه، امروزه با پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری موارد افشایی که زمانی به عنوان افشای اختیاری طبقه‌بندی می‌شدند، به عنوان افشای اجباری طبقه‌بندی می‌شوند. بنابراین، با پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری امکان دارد افشای اختیاری کاهش یابد (Bae et al., 2008)؛ زیرا زمانی که مدیران باور دارند اعداد و ارقام حسابداری به احتمال زیاد به شکل صحیح‌تری گزارش شده‌اند (گزارشگری اجباری)، آنها اطلاعات گمراه‌کننده کمتری را نسبت به پیش‌بینی‌های خود گزارش خواهند کرد (افشای اختیاری) (Ball, 2006).

پیامدهای گزارشگری و افشا بر اساس استانداردهای بین‌المللی

نتایج تحقیق نشان می‌دهد شرکت‌هایی که به دنبال توسعه بازارهای خارجی، بهبود شناخت مشتری، محافظت سرمایه خارجی، کاهش هزینه‌های سیاسی تجارتهای برون‌مرزی هستند، تمایل بیشتری برای پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی به صورت اختیاری دارند. هزینه‌های سیاسی و فشار حاصل از بازارهای خارجی نیز عوامل مهمی در پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی هستند. از طرفی افزایش کیفیت اطلاعات در اثر پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، می‌تواند سبب کاهش هزینه سرمایه شود (Wu & Zhang, 2009). پیامدهای گزارشگری و افشای اطلاعات بر اساس استانداردهای بین‌المللی گزارشگری را می‌توان به شرح زیر خلاصه کرد.

آثار داخلی

اجرای استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، بسیاری از فرایندها و عملکردها در درون سازمان یعنی تأمین مالی، حسابداری، سیستمهای اطلاعاتی و منابع انسانی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به دلیل تأثیر آن بر کسب‌وکار، فرایند اجرای استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی باید در متن راهبرد کسب‌وکار و چارچوب کلی حاکمیت شرکت در نظر گرفته شود. نتایج تحقیق نشان می‌دهد سودهای مبتنی بر استانداردهای

حسابداری، ابزار مناسبتری در ارزشیابی عملکرد داخلی شرکت و حاکمیت است؛ زیرا سودهای حسابداری به‌موقع بوده، کمتر مدیریت می‌شوند و بیشتر محافظه‌کارانه هستند. بر اساس تحقیقهای انجام‌شده، شرکت‌هایی که داوطلبانه اقدام به پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی می‌کنند به احتمال زیاد تغییرات اساسی را در عملیات، امور مالی و حاکمیت شرکتی تجربه خواهند کرد. شفافیت بیشتر، عنصر مهمی از ارزشیابی عملکرد داخلی و حاکمیت در سازمانها است (Wu & Zhang, 2009).

کیفیت بالای گزارشگری مالی

تحقیقها نشان می‌دهد پذیرش استانداردهای گزارشگری مالی با کیفیت بالا مانند استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، منجر به کیفیت سود بالا و افزایش سرمایه‌گذاران خارجی می‌شود. شرکت‌هایی که به‌طور نسبی کمتر از واقع ارزشگذاری شده‌اند و فرصتهای رشد زیادی دارند، با به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی، رشد بیشتری را در ارزش شرکت تجربه کرده و در مقایسه با شرکت‌هایی که بر طبق اصول ملی حسابداری گزارش می‌کنند، توانایی ایجاد سودهای غیرعادی بیشتری را دارند (Karamanou & Nishiotis, 2005). پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی سبب کاهش نبود تقارن اطلاعاتی بین مدیران و سهامداران می‌شود که از طریق کاهش هزینه سرمایه، کاهش مدیریت سود و کاهش پیش‌بینی‌ها حاصل می‌شود (Soderstrom & Sun, 2007). نتایج مطالعات نشان می‌دهد در راستای پذیرش و به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی، ویژگیهای سود مانند هموارسازی سود، محافظه‌کاری شرطی یا اقلام تعهدی اختیاری یا تحت تأثیر قرار نمی‌گیرند و یا این رویه بر آنها اثر منفی خواهد گذاشت (Ahmed et al. 2012; Callao & Jarne, 2010).

یافته‌های مطالعات دیگر نیز نشان می‌دهد که ارتباط ارزشی سرمایه با به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی افزایش می‌یابد (Ahmed et al., 2012) و تفاوت بین سود خالص بر اساس اصول پذیرفته‌شده حسابداری^۱ و سود خالص ارائه‌شده به‌وسیله استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی به قیمت و بازده سهام مربوط می‌شود

نتیجه‌گیری

پذیرش استانداردهای بین‌المللی، سبب شفافیت و قابلیت مقایسه رویه‌های گزارشگری مالی در میان کشورها می‌شود و مدیران از افشای اختیاری به‌عنوان ابزاری جایگزین برای گزارشگری اجباری استفاده می‌کنند. اگرچه دو مجرای افشا (گزارشگری مالی اجباری و افشای اختیاری) به‌طور جدایی‌ناپذیری با هم در ارتباط هستند، ماهیت دقیق این ارتباط به‌درستی درک نشده است. از هزینه‌های افشای اطلاعات می‌توان به هزینه مالکانه و هزینه ناشی از طرح دعاوی حقوقی علیه شرکت و از منافع آن، به کاهش هزینه سرمایه و کاهش نبود تقارن اطلاعاتی اشاره کرد.

پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری، سبب افزایش افشای اطلاعات مالی بیشتر و کاهش ریسک برای سرمایه‌گذاران شده و برای اینکه استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی سبب ارائه اطلاعات سود با ارتباط ارزشی بیشتر و به‌موقع می‌شود، انگیزه مدیران برای فراهم کردن اطلاعات مکمل در راستای کمک به سرمایه‌گذاران در پیش‌بینی بهتر سودهای آتی (افشای اختیاری)، ممکن است کاهش یابد.

موارد افشایی که زمانی به‌عنوان افشای اختیاری طبقه‌بندی می‌شدند، امروزه با پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری به‌عنوان افشای اجباری طبقه‌بندی می‌شوند. بنابراین، با پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری، امکان دارد افشای اختیاری کاهش یابد؛ زیرا زمانی که مدیران باور دارند اعداد و ارقام حسابداری به احتمال زیاد به‌شکل صحیح‌تری گزارش شده‌اند (گزارشگری اجباری)، اطلاعات کمتری را نسبت به پیش‌بینی‌های خود گزارش خواهند کرد (افشای اختیاری).

پانویس:

1- Generally Accepted Accounting Principles (GAAP)

منابع:

- پارسائیان علی، تئوری اثباتی حسابداری، انتشارات ترمه، ۱۳۹۰
- پورحیدری امید و حمزه حسین‌پور، بررسی رابطه بین افشای اجباری و اختیاری با ارزش سهام شرکتها، چشم انداز مدیریت مالی، ۱۳۹۱
- خانی عبدالله و سید آمنه میرباقری رودباری، تأثیر آستانه اهمیت

(Barth et al., 2011).

آثار بازار سرمایه و چشم‌انداز سرمایه‌گذار

پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، سبب کاهش هزینه‌های مقایسه جهانی شرکتها می‌شود. در نتیجه، سرمایه‌گذارها هزینه‌های کمتری را به‌دلیل امکان ارزیابی صورتهای مالی دو شرکت، متحمل می‌شوند. سادگی مقایسه ممکن است منجر به کاهش مدیریت سودها به‌دلیل فشاری که مدیریت با آن مواجه است، شود (Soderstrom & Sun, 2007). به‌دلیل افزایش شفافیت، مدیران بیشتر به نفع سهامداران عمل خواهند کرد (Ball, 2005). بنابراین، سرمایه‌گذاران بین‌المللی ترجیح می‌دهند اطلاعات مالی شرکت طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی گزارش شود.

پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، سبب افزایش نقدینگی بازار سهام، کاهش هزینه سرمایه، افزایش سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌ای برون‌مرزی به‌وسیله صندوقهای سرمایه‌گذاری و افراد، افزایش سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌ای توسط سرمایه‌گذاران نهادی، کاهش هزینه وام عمومی و افزایش کارایی سرمایه‌گذاری سرمایه‌ای در سطح شرکت می‌شود که می‌توان آنها را پیامدهای مستقیم پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی نامید.

پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در بازار سرمایه دارای پیامدهای غیرمستقیمی نیز هست. افزایش محتوای اطلاعاتی اعلان سودها، افزایش اطلاعات برون‌مرزی که از اعلانهای سود حاصل می‌شود، افزایش همزمانی قیمت سهام در بلندمدت و افزایش کیفیت محیط اطلاعاتی تحلیلگران به‌ویژه تحلیلگران بیرونی، از جمله این موارد است.

آثار در سطح اقتصاد کلان

برخی تحقیقها نشان می‌دهند که پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، سبب افزایش سرمایه‌گذاری بدهی خارجی می‌شود و نه سرمایه‌گذاری سرمایه‌ای خارجی؛ در حالی که برخی دیگر شواهدی را کسب کردند که نشانگر افزایش سرمایه‌گذاری سرمایه‌ای خارجی بعد از به‌کارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بوده و این اثر در کشورهای با فساد مالی کم و محافظت بیشتر سرمایه‌گذار، قویتر است (Amiram, 2009).

- Brown S., and S.A. Hillegeist, **How Disclosure Quality Effects the Level of Information Asymmetry?** Spring Science Business Media, 12, 2007, pp. 443-477
- Callao S. and J.I. Jarne, **Have IFRS Affected Earnings Management in the European Union?** Accounting in Europe, 7(2), 2010, pp. 89-159
- Christensen H.B., E. Lee, and M. Walker, **Cross-sectional Variation in the Economic Consequences of International Accounting Harmonisation the Case of Mandatory IFRS Adoption in the UK**, International Journal of Accounting, 42, 2007
- Daske H., L. Hail, C. Leuz, and R. Verdi., **Mandatory IFRS Adoption Around the World: Early Evidence on Economic Consequences**, Journal of Accounting Research, 46, University of Chicago Booth School of Business, 2008
- Karamanou I. and G. Nishiotis, **The Valuation Effects of Firm Voluntary Adoption of International Accounting Standards**, Available at SSRN, 2005
- Kent P. and K. Ung, **Voluntary Disclosure of Forward-Looking Earnings Information in Australia**, 2003
- Landsman W., E. Maydew, and J. Thornock, **The Information Content of Annual Earnings Announcements and Mandatory Adoption of IFRS**, Journal of Accounting and Economics 53, 2012, pp. 34-54
- Madhani M.P., **Role of Voluntary Disclosure and Transparency in Financial Reporting**, The Accounting World, 2009, pp. 63-66
- Smith L.M., **Are International Financial Reporting Standards (IFRS) an Unstoppable Juggernaut for US and Global Financial Reporting?** The Business Review, Cambridge, Vol.10, Nom.1, 2008
- Soderstrom N.S., and K.J. Sun, **IFRS Adoption and Accounting Quality: A Review**, European Accounting Review, 16:4, 2007, pp. 675-702
- Wu J.S. Huang, and I. Zhang, **The Voluntary Adoption of Internally Recognized Accounting Standards and Firm Internal Performance Evaluation**, The Accounting Review, Forthcoming, Available at SSRN, 2009
- Yu J., **The Interaction of Voluntary and Mandatory Disclosures: Evidence from the SEC's Elimination of the IFRS-U.S. GAAP Reconciliation**, 2011
- و انگیزه‌های اختیاری مدیران بر افشای اطلاعات شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران، بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، شماره ۶۷، ۱۳۹۱
- خستویی هوشنگ، همه راه‌ها به استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی ختم می‌شود. ماهنامه حسابدار، شماره ۲۳۴، ۱۳۹۰
- فروغی داریوش و مجید اشرفی، استانداردهای جهانی حسابداری: چالشها و فرصتها، حسابدار رسمی، شماره ۸، ۱۳۸۸
- Ahmed A.S., M. Neel, and D. Wang, **Does Mandatory Adoption of IFRS Improve Accounting Quality? Preliminary Evidence**, Working Paper, Texas A & M University, 2012
- Amiram D., **Financial Information Globalization and Foreign Investment Decisions**, Working paper, University of North Carolina, 2009
- Bae K., H. Tan, and M. Welke, **International GAAP Differences: The Impact on Foreign Analysts**, The Accounting Review 83, 2008, pp. 593-628
- Balakrishnan K., X. Li, and H. Yang, **Mandatory Financial Reporting and Voluntary Disclosure: Evidence from Mandatory IFRS Adoption**, The Wharton School University of Pennsylvania, 2012
- Ball R., **International Financial Reporting Standards (IFRS): Pros and Cons for Investors**, Accounting and Business Research, Forthcoming, Available at SSRN, 2005
- Ball R., **International Financial Reporting Standards (IFRS): Pros and Cons for Investors**, Accounting and Business Research 36, 2006, pp. 5-27
- Ball R., **International Financial Reporting Standards (IFRS): Pros and Cons for Investors**, <http://www.icaew.co.uk/cbp/index.cfm>, 2010
- Ball R., S. Jayaraman, and L. Shivakumar, **Mark-to-market Accounting and Information Asymmetry in Banks**, Working Paper, University of Chicago, 2012
- Barth M., and G. Clinch, **Scale Effects in Capital Markets-Based Accounting Research**, Journal of Business Finance and Accounting, International Accounting Policy Forum, 2007
- Barth M.E., W.R. Landsman, D. Young, and Z. Zhuang, **Relevance of Differences between Net Income Based on IFRS and Domestic Standards for European Firms**, Working Paper, Stanford University, University of North Carolina, and Chinese University of Hong, 2011
- Botosan C., and M. Plumle, **Are-examination of Disclosure Level and the Expected Cost of Equity Capital**, Journal of Accounting Research, Vol.40, 2002